

PÁCHA LAJČÁK VLASTIZRADU?

- CZ24 News | 25. září 2019

Lajčák, minister zahraničných vecí v demisii: pokúša sa reálne odovzdávať suverenitu Slovenska cudzím mocnostiam ako ich agent?

Mnohí z nás sme sa včera prostredníctvom médií dozvedeli o vyjadrení Lajčáka na konferencii Globsec v New Yorku, že údajne sa Slovensko rozhodlo vzdať časti svojej suverenity výmenou za našu ochranu, prosperitu a zvyšujúcu sa životnú úroveň.

Ak má toto vyjadrenie opisovať náš vstup do NATO a EÚ z minulých rokov, tak je to po právnej stránke nepravdivé. V rámci nášho členstva v NATO sme zostali suverénnym štátom. Nič v platnej zmluve o NATO nehovorí, že by členské štáty odovzdávali komukoľvek svoju suverenitu alebo jej časť. Rovnako tak ako členský štát EÚ sme na základe platných zmlúv odovzdali iba časť výkonu svojich právomocí, ktoré môžeme kedykoľvek vziať späť. Právne záväzné akty Európskej únie vo vymedzených oblastiach pôsobnosti EÚ môžu preto mať prednosť, ale iba pred našimi zákonmi. Nikdy nie pred našou ústavou. Preto aj podľa platných zmlúv o EÚ sme a zostávame suverénnym štátom. Rozhodovanie v rámci Európskej rady, teda najvyššieho orgánu EÚ je navyše podmienené našim súhlasom, resp. v prípade nesúhlasu právom veta. Aj tu platí, že sme nikomu neodovzdali ani časť našej suverenity.

Zmluvná spolupráca štátov neznamená, že tieto prestali existovať ako plnohodnotné suverénne subjekty medzinárodného práva. Práve naopak. Ako som už v minulosti uviedol, sú to práve suverénne štáty, ktoré z vlastnej vôle zakladajú alebo rušia vzájomné vzťahy alebo medzinárodné organizácie. A sú to jedine suverénne štáty, ktoré sú schopné vytvárať vlastnú legislatívu.

Žiadna medzinárodná organizácia takúto schopnosť nemá. Vždy sú to iba suverénne členské štáty, ktoré sa navzájom dohodnú na vytvorení nejakej právnej normy, ktorá má napríklad platiť v rámci EÚ alebo inej organizácie.

Slovenská republika zostala suverénnym štátom. Právne to potvrdzuje existencia našej ústavy. Žiadna medzinárodná zmluva nemá prednosť pred našou ústavou.

Ústava Slovenskej republiky v článku 1 hovorí, že Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Zvrchovanosť znamená, že sme samostatným, od nikoho nezávislým, teda suverénnym štátom.

Rozhodovanie o štátnej suverenite môže urobiť iba národ prostredníctvom svojich volených zástupcov alebo priamo. O vzdaní sa časti suverenity alebo úplného vzdanie sa štátnej suverenity môžu rozhodovať iba občania.

Naša ústava sa začína slovami „My, národ slovenský“.... Spolu s príslušníkmi národnostných menšín a etnických skupín žijúcich na území Slovenskej republiky sme občania suverénneho štátu. V tejto súvislosti je právne významný text článku 2, Ústavy, ktorý hovorí, že štátna moc pochádza od občanov, ktorí ju vykonávajú prostredníctvom svojich volených zástupcov alebo priamo. Súčasne hovorí, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom,

ktorý ustanoví zákon.

Ak by som to mal stručne zhrnúť, bez rozhodnutia občanov v ľudovom referende, nie je možné meniť nič na našej štátnej suverenite.

Predpokladám, že minister zahraničných vecí v demisii svojim vyhlásením nemyslel nič iné iba vlastné komentovanie našej nedávnej histórie. Ale vzhľadom na niektoré informácie a poznajúc jeho osobné postoje voči právnemu poriadku štátu a jeho verejné prejavy dehonestovania vlastného národa, nie som presvedčený, že sa o niečo podobné, ako je napríklad odovzdávanie našej suverenity cudzím mocnostiam nepokúša aj dnes.

Na záver si dovoľím povedať niekoľko slov k časti prejavu našej pani Čaputovej na slávnostnom podujatí organizácie GLOBSEC v USA. Okrem iného povedala: „národná hrdosť a patriotizmus sa budujú na nenávisti, izolácii a homofóbii“.

Zásadne nesúhlasím a som pobúrený nízkou úrovňou podkladov k prejavu za našu vlasť v zahraničí. Národná hrdosť je základom národnej identity, histórie národa, úspechov a výsledkov poctivej práce miliónov ľudí, príslušníkov nášho národa.

Vlastenectvo je tým, čo zachránilo svet pred plynovými komorami, bombami a spálenou zemou, ktoré rozsievali v mene nenávisti fašisti, najmä nacistické Nemecko, Mussoliniho Taliansko a Japonsko cisára Hirohita. Desiatky miliónov nevinných ľudí a bezbranných detí prišlo o život v mene nenávisti, v mene nadradenosti vlastnej rasy, v mene homofóbie. Boli mučení, vešaní pálení, znásilňovaní a beštiálne vraždení ozbrojenými štátnymi mašinériami svetového fašizmu, v nie tak dávnej minulosti. Takáto politika sa už vo svete nikdy nesmie zopakovať.

Porovnávať nenávisť, izoláciu alebo homofóbiu s láskou k vlasti, domovine, otčine, k národnej hrdosti, je z úst kohokoľvek a o to viac z úst Čaputovej desivé. Občania musia mať oči otvorené a pozorne vnímať, kto a kam ťahá náš národ, našu vlasť.

Štefan Harabin

zemavek.sk